

2024.

Índex.

1. PRESENTACIÓ	3
2. EXPOSICIONS	4
Cosmic Eye	4
Energia Submergida	5
Edwin Van Der Heide	6
Deltacè (Antropocè, Capitalocè, Plantaciocè...)	7
BIAM 24	8
Antroposcenes	9
OOzy #3: just because you can't swim in it doesn't mean it isn't there de Marina Zurkow	9
Noise above our heads de Claudia Larcher	10
Ignis II de Diane Drubay	10
HALO I de Kelly Richardson	10
Interlinked II de Yuge Zhou	10
A synthetic archive (AI glaciers) de Theresa Schubert	10
3. ACTIVITATS	11
Anòxia. Un preludi constant	11
Ports, Natura i Arts	12
Garba	12
CalidoscòpicaLab	14
Aula al Pati	15
Difraccions. Cicle de músiques inusuals	15
4. FESTIVALS	16
mónFILMAT	16
Eufònic Festival	16
Femme in Arts. Visibles a escena	17
5. PROJECTES DE MEDIACIÓ I PEDAGOGIA DE L'ART	18
6. RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES A BALADRE	18
7. LO PATI. ART I PAISATGE, CRUÏLLA DE CONTEXTOS	19

1. PRESENTACIÓ

Lo Pati Centre d'Art de les Terres de l'Ebre, amb seu a Amposta, vol ser el nucli catalitzador de les iniciatives i els projectes en matèria d'arts visuals que es desenvolupin a les Terres de l'Ebre. La tasca del centre contempla programes de formació, recerca, creació, producció, exhibició, difusió i documentació, d'acord amb el que representa formar part de la Xarxa de Centres d'Arts Visuals de Catalunya. La singularitat del projecte s'articula a partir de la relació entre art i paisatge i la preeminència del context natural com a element característic del territori on s'ubica. Aquest tret característic no significa que tota la programació s'articuli al voltant d'aquesta premissa, però sí que és un eix vertebrador. És un equipament públic, fruit de la cooperació entre l'Ajuntament d'Amposta, la Diputació de Tarragona i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, que s'integra dins la Xarxa de Centres d'Arts Visuals de Catalunya.

Els pilars fonamentals del centre d'Art Lo Pati es resumeixen en:

- Esdevenir un eix vertebrador al territori, és a dir, un centre d'art d'a bast territorial que cobreixi les necessitats i generar programes pensats en clau de Terres de l'Ebre i la Catalunya Sud. L'activitat del centre ha de contemplar programes de difusió, producció, formació i arxiu, seguint els models de les "Kunsthäuser" alemanyes que, a diferència dels museus, tenen un posicionament més proactiu vers l'entorn.
- Fer-se un lloc en la xarxa nacional d'espais i centres d'art i en el context internacional. Aquest objectiu s'ha de vincular a un treball d'especialització i singularització que el distingeixi de la resta de centres: l'aposta pel diàleg amb el patrimoni natural i el paisatge es configuren en aquest pla com a eixos transversals.
- Contemplar la deslocalització de projectes fora de l'espai físic del centre, promovent intervencions en el context natural, rural o urbà, així com aliances amb agents i institucions del territori que puguin acollir activitats o implementar programes.
- Entendre l'art com a instrument de transformació socioeconòmica del territori. Una aposta per la transversalitat, la participació i l'alfabetització, que contribueixi a la professionalització de la pràctica artística, a la revaloració de les aportacions de la recerca artística en altres sectors professionals i al foment de la transferència de coneixements.

2. EXPOSICIONS

Cosmic Eye de Anaisa Franco a cura d'Antonia Ripoll i Eva Cajigos.

Inauguració: 9 de febrer

Dates: de febrer a abril

Lloc: Plaça del Poador.

Cosmic Eye és el nom de la peça tridimensional de gairebé cinc metres de diàmetre que l'artista Anaisa Franco exposarà a la façana fluvial d'Amposta a l'alçada de la plaça del Poador a partir del mes de febrer. L'artista multimèdia, esculptora i dissenyadora de carrera internacional ha estat seleccionada pel comissariat d'XYZ, que enguany arriba a la sisena edició.

Anaisa Franco presentarà una obra site specific i inspirada, a la vegada, amb un ull humà i un forat negre de l'univers. La peça és de formes circulars feta amb làmines de polipropilè. Estratègicament, l'artista ha triat un material translúcid i perforat per jugar amb els volums, les perspectives i la llum. L'obra subratllarà el compromís del projecte amb un disseny sostenible i conscient del medi ambient.

XYZ és un certamen de periodicitat biennal creat amb la voluntat de generar un espai de comunicació i experimentació entre l'art contemporani i la ciutadania. En anys anteriors les obres s'han exposat al Pont Penjant, a la platja del Trabucador, a les torres de la Carrova i de Campredó, al Canal de la Dreta de l'Ebre en el seu pas per Amposta i als Ullals de Baltasar.

Anaisa Franco (Brasil, 1981) és una artista especialitzada en la creació d'escultures per a espais públics, amb l'objectiu de transformar moments ordinaris en experiències sensorials extraordinàries a través de l'art interactiu. Franco utilitza el disseny i la tecnologia d'avantguarda per crear peces interactives que combinen elements físics, digitals, il·luminació, sensors i materials innovadors. L'artista ha presentat instal·lacions i obres d'art per a museus, espais públics, galeries, residències i comissionats en països com la Xina, Austràlia, Estats Units, Brasil, Alemanya, França, Espanya i Catalunya.

Energia Submergida de Paula Artés a cura de Carolina Ciuti.

**PAULA
ARTÉS**

**ENERGIA
SUBMERGIDA**

**AMB EL COMISSARIAT
DE CAROLINA CIUTI**

Inauguració: 2 de març

Dates: Del 2 de març al 5 de maig

La realitat que els projectes de la Paula Artés (Molins de Rei/Alentorn, 1996) assenyalen té sovint a veure amb les múltiples manifestacions del poder que permeen i regulen la nostra societat. Es tracta d'un model de poder relacional que, tal com il·lustra el filòsof i historiador Michel Foucault, emergeix de manera transversal i descentralitzada en diverses esferes de la vida quotidiana, modelant-ne alhora les pràctiques econòmiques i socials. L'extensa recerca fotogràfica, de més de cinc anys, que articula el projecte proposa una reflexió sobre l'entramat de relacions de poder i control que vinculen l'activitat d'una de les majors empreses constructores a escala global amb la gestió estatal, més en concret, el desenvolupament de la plataforma Castor. Un dipòsit artificial de gas natural construït per l'empresa espanyola Escal UGS (participada en un 66,67% per ACS), davant de les costes del Montsià i el Baix Maestrat, entre Catalunya i el País Valencià.

Paula Artés (Molins de rei/Alentorn, 1996) és fotògrafa. Com a artista visualitza i qüestiona els espais ocults de poder, i per tant de control. A través dels seus projectes d'investigació desvela aquests espais. Amb obra a la col·lecció del Pla Nacional de Fotografia de la Generalitat i diverses exposicions a la Mapfre de Canàries, Museu Morera de Lleida, BIAM, Unseen Amsterdam, Temporals, IEI, Kursala i Santa Monica, entre d'altres. Ha publicat el fotollibre *Fuerzas y cuerpos* i ha estat seleccionada a PhotoEspaña, Sala d'Art Jove i nominada a MAST Foundation, Pla(t)form FotoMuseum de Winterthur i ha obtingut la beca OSIC de la Generalitat, entre d'altres.

Carolina Ciuti (Pistoia, 1990) és comissària i investigadora. Llicenciada en Història de l'art per la universitat de Florència i amb un màster d'art contemporani pel Sotheby's Institute de Londres. Des de 2021, dirigeix la revista digital *exibart.es* i anteriorment va cobrir el càrrec de directora artística del festival de videocreació LOOP). Ha comissariat diverses exposicions, programes de vídeo i performance en institucions com Fabra, Fundació Suñol, Fundació Antoni Tàpies, CCCB, Westbund Art & Design - Shanghai, FIAC Paris, entre d'altres. Ha editat les publicacions *_BEFORE THE NAME: A book on an itinerant performance project_* (RAM editions, 2018) i *_I Have a Friend Who Knows Simeone Who Bought a Video, Once_* (Mousse Publishing, 2016).

Edwin Van Der Heide

Inauguració: 6 de juliol.

Dates: Del 6 de juliol al 28 de juliol.

A cura d'Arnau Horta.

Coproduït amb: Eufònic Festival

En el marc de l'Eufònic Lo Pati exposarà una instal·lació del reputat artista sonorovisual holandès Edwin van der Heide. Comissariada per Arnau Horta, crearà una peça sonora que basa el seu fonament en l'ús de vàlvules d'aire comprimit: una intervenció pneumàtico-sonora on l'artista prescindeix totalment de l'altaveu per activar l'espai a través del ritme.

Edwin van der Heide (Hilversum, Països Baixos, 1970) és un artista sonor i compositor holandès conegut per les seves instal·lacions i actuacions immersives, on el so i altres mitjans espacials (làsers, boira real o fum) tenen una gran importància, creant experiències immersives i sensorials per al públic. Va estudiar Tecnologia Musical a Utrecht i Sonologia al Conservatori Reial de l'Haia, on ha estat professor i també codirector de la ArtScience Interfaculty del Royal Conservatory i de la Royal Academy of Arts. Els seus treballs s'han vist en equipaments i festivals tan prestigiosos com la Universitat de Bonn a Alemanya, el Museu Reina Sofia de Madrid, el MAXXI de Roma, el Museu Stedelijk d'Amsterdam, Art Basel, la Fundació Mies van der Rohe de Barcelona, Azkuna Zentroa de Bilbao o la inauguració del festival Sónar el 2018 amb motiu del seu 25è aniversari, entre d'altres.

Arnau Horta (Barcelona 1977) és comissari, crític, i investigador i docent. Tant en la seva activitat curatorial com en el seu treball en el camp de la recerca i la divulgació s'ocupa principalment de l'anàlisi del so i de l'escolta. Col·labora amb el Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia (MNCARS), el Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), el Max Planck Institute (Berlín), el festival de videoart Loop i el Foment de les Arts i el Disseny, entre altres centres i iniciatives culturals. És professor a l'Istituto Europeo di Design (IED) i ha col·laborat amb la Universitat Autònoma de Barcelona, l'Institut d'Humanitats de Barcelona i amb l'Escola Superior de Disseny (ESDi). És col·laborador dels suplementos culturals Cultura/s (La Vanguardia) i Babelia (El País), on escriu sobre art, pensament i cultura contemporània.

Deltacè (Antropocè, Capitalocè, Plantaciocè...) a cura d'Eva Franch

Inauguració: 14 de setembre

Dates: Del 14 de setembre al 3 de novembre

Mentre intentem comprendre i definir la nostra època, sorgeixen nous mots. El Plantaciocè, el Capitalocè o l'Antropocè, en són només tres. Aquest últim, el més utilitzat, és un terme acunyat pels científics per definir l'actual edat geològica, a conseqüència del fet que l'acció humana i no els processos geològics són els principals factors que impulsen canvis significatius en el planeta. El Capitalocè observa la intersecció entre el poder, el capital i la natura, mentre que el Plantaciocè se centra en la plantació i les seves formes de treball i extracció.

La història del Delta sempre ha estat una història de radical terra formació. Des de l'abatiment d'arbres per a fins agrícoles i pràctiques exacerbades de construcció naval, fins a la geoenginyeria de l'atmosfera, a través de pràctiques agrícoles vernaculars de modificació del temps, com la infraestructura de xarxa produïda per les coeteres, passant per la construcció de camps d'ostres i musclos a les badies i el monocultiu de camps d'arròs. El Delta té moltes lliçons per ensenyar-nos sobre la fràgil relació entre els humans, els ecosistemes i les altres espècies veïnes que comparteixen aquest territori. Avui, el Delta és com un petit model que representa els conflictes que la Terra està afrontant en la crisi planetària. Aquesta exposició presenta una sèrie d'històries analítiques, poètiques i especulatives d'alguns d'aquests fets per reflexionar sobre el nostre present i futur, des del Delta fins al planeta.

Eva Franch i Gilibert (Deltebre, 1978). Arquitecta amb seu entre Barcelona, Praga i Nova York, el seu treball articula desitjos globals des de perspectives locals a través de la generació de noves històries i futurs potencials. Franch ha estat directora de la Architectural Association a Londres, Storefront for Art and Architecture a Nova York i co-fundadora i Directora Artística de Model. Festival d'Arquitectures de Barcelona. Franch és directora de la Future Architectures Platform a la universitat de UMPRUM, Praga, i ha estat professora a la Universitat de Princeton i Cooper Union.

BIAM 24

Inauguració: Desembre

Dates: Del desembre de 2024 al gener de 2025.

El format de la Biennial d'Art Ciutat d'Amposta (BIAM) ha anat evolucionant al llarg de les edicions (1989 - fins a l'actualitat) com un potent aparador de la creació emergent al país. En incloure's dins l'estructura del Centre d'Art de les Terres de l'Ebre, la Biennial 2012 va redefinir el seu nudi organitzatiu i el model de gestió. Pensant en una major internacionalització i singularització de la convocatòria, amb la voluntat de configurar-se com a veritable temòstat de la creació contemporània, de manera que pogués elaborar mapes i desenvolupar xarxes efectives en quan als territoris de la creació emergent.

El 2022 es va fer una actualització de les bases que ha permès, per primera vegada pagar honoraris a tots els artistes seleccionats i es va augmentar la dotació pressupostària del premi. Amb aquesta actualització les bases de la BIAM22 van rebre el segell de bones pràctiques que atorga la PAAC (Plataforma Assembleària Artistes de Catalunya), convertint la BIAM amb la quarta convocatòria en rebre aquesta distinció, la primera de fora de Barcelona.

Llistat d'obres i autors guanyadors a la BIAM:

BIAM 89. "Perquè tu et projectis 3". Carles Guerra

BIAM 91. "Síntesi d'un diàleg". Manel Margalef

BIAM 93. "Sense títol". Susy Gómez

BIAM 95. "Sense títol". Diana Rovira

BIAM 97. "Hipèrorama". Javier Peñafiel

BIAM 00. Desert

BIAM 02. "Sense títol". Juan de Jarrillo

BIAM 04. "LDN. Série de 22 dibuixos assistits per ordinador". Consol Rodríguez

BIAM 06. "Salvando las distancias". Telmo Moreno

BIAM 08. "Mini Yo. Invasión nº 5". Pablo Bellot

BIAM 10. Premi Ex Aequo:

"Tres aproximacions a l'olor activista". Rafael G. Bianchi

"La naturalesa de l'engany". Xavier Ristol

BIAM 12. "1.432.327 m2". Raquel Friera

BIAM 14. "Static Explosion". Anna Dot

BIAM 16. "El lago de los cisnes". Fermín Jimenez Landa

BIAM 18. "Retomar sonidos". Matteo Guidi

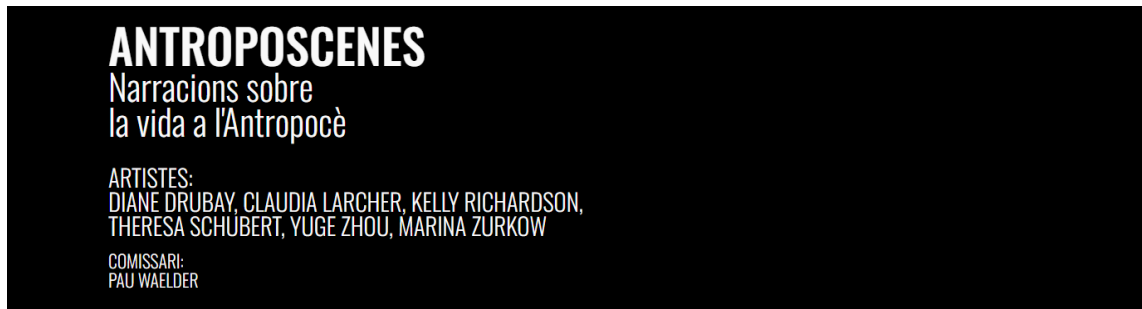
BIAM 20. "Mañana Niebla". David Ortiz

BIAM 22. "Máquina Hamlet_Europa (I y II)". Isaías Griñolo.

Llistat de membres del jurat de la BIAM:

Alexandra Laudo, Juan Canela, Núria Enguita, Alex Nogueras, Martí Manen, Amanda Cuesta, Chantal Grande, Carles Duran, Jose Carlos Suarez, Juan de Nieves, Montse Badia, David G. Torres, Pedro Soler, Carles Guerra, Valentin Roma, Ivan de la Nuez, Marta Gili, Manuel Olveira, Ninfa Bisbe, Ferran Barenlit, Amparo Lozano, Marti Peran, Miguel Cortés, Manel Clot, Frederic Montornés, Luis Francisco Perez, Teresa Blanch, Marta Pol, Gloria Bosch, Saretto Cindinelli, Maria José Corominas, Assumpta Rosés, Abel Figueres, Josefina Matamoros, Anna M. Guasch, David Armengol, Vicente Todolí, Oriol Fontdevila, Cèlia del Diego, Jose Luis Pérez Pont, Álvaro de los Ángeles, Pedro Maisterra, Manuel Segade, Sabel Gavaldán, Gerardo Peral, Marina Vives, Hiuwai Chu, Marc Navarro, Oier Etxeberria, Rosa Lleó, Miguel Angel Sanchez, Maria Ptqk, Martina Millà o Carles Àngel Saurí, entre altres.

Antroposcenes, a cura de Pau Waelder.

El segon cicle de La Façana de Lo Pati, comissariat per Pau Waelder, mostrarà el treball de sis artistes digitals que reflexionen sobre la vida Antropocè.

El terme "Antropocè," proposat el 2000 per l'ecologista Eugene Stoermer i el Premi Nobel de Química Paul Crutzen per indicar la decisiva influència de l'activitat humana en el nostre planeta, comporta el perill d'acceptar que les nostres accions són irreparables, però alhora ens atorga un sentit de responsabilitat en la nostra relació amb el medi ambient. Entendre les conseqüències dels nostres hàbits de consum i les nostres activitats quotidianes en un ecosistema portat al límit per l'abús dels recursos naturals, la producció de residus i la pol·lució és tant una necessitat com un deure.

Les artistes que participen en aquesta selecció han elaborat obres audiovisuals que ens ofereixen, des de diferents perspectives, escenes de la vida a l'Antropocè, particularment d'aquells entorns i sistemes que ignorem, però que tenen un paper determinant en la vida a la Terra. Des del fons oceànic a les mines de les que s'extreuen els materials que faciliten la nostra vida digital, dels glaciars als fenòmens atmosfèrics, dels incendis forestals a les ciutats massificades, aquestes obres ens porten a reflexionar sobre el nostre planeta, el món en el que volem viure i volem deixar a les properes generacions.

Pau Waelder és comissari en cap a Niio, plataforma de videoart i art digital. Escriptor i investigador especialitzat en art digital. Doctor en Societat de la Informació i el Coneixement per la Universitat Oberta de Catalunya (UOC). És autor del llibre sobre coleccionisme d'art contemporani i digital *You Can Be A Wealthy/ Cash-Strapped Art Collector In The Digital Age* (Printer Fault Press, 2020).

OOzy #3: just because you can't swim in it doesn't mean it isn't there de Marina Zurkow

El treball de Marina Zurkow explora la relació entre natura, cultura i societat, centrant-se en el que ella descriu com a "problemes complexos", aquells problemes que revelen les nostres interaccions abusives amb l'entorn natural. La seva obra s'ha exposat a nombrosos museus d'art internacionals, així com a galeries, com ara Chronus Art Center, Xangai, bitforms gallery, NY, FACT, Liverpool, SF MoMA, Walker Art Center; Smithsonian American Art Museum, Museum of Fine Arts, Houston, Wave Hill, NY i National Museum for Women in the Arts. Zurkow és becaria Guggenheim de 2011 i va rebre subvencions de la NYFA, NYSCA, la Fundació Rockefeller i Creative Capital. Està representada per la galeria bitforms i una becaria per a la tardor de 2022 a la Universitat de Princeton.

Noise above our heads de Claudia Larcher

El treball de Claudia Larcher explora l'animació de vídeo, el collage, la fotografia i la instal·lació amb un enfocament cinematogràfic particular de la narració i la capacitat d'extreure narracions d'espais quotidians aparentment indescriptibles. Amb seu a Viena, ha presentat el seu treball en nombroses exposicions a Àustria i a l'estranger, com ara Tokyo Wonder Site (Japó), Slought Foundation Philadelphia, Weimar Art Festival, Centre Pompidou (París), Museum of Contemporary Art de Roskilde, Manifesta 13 i Anthology Film Archives a Nova York.

Ignis II de Diane Drubay

Diane Drubay és una videoartista i fotògrafa que investiga experiències transcendents i psicoactives exposades en representacions de la natura que amplien la idea del sublim. Les obres de Drubay criden l'atenció sobre l'emergència climàtica, les realitats virtuals i la participació de la comunitat. És la fundadora de We Are Museums i WAC-Lab, cofundadora d'alterHEN, una galeria NFT dirigida per artistes, cofundadora d'Artezic, un col·lectiu d'artistes ambientals, mentora de la VerticalCrypto Art Residency 2021-2023, i membre de Museums For Future.

HALO I de Kelly Richardson

Kelly Richardson crea instal·lacions de vídeo i impressions digitals que ofereixen visions imaginatives del futur que demanen una consideració acurada del present. El seu treball ha estat àmpliament admat a Amèrica del Nord, Àsia i Europa. Les exposicions individuals recents inclouen NGCA (Anglaterra), Dundee Contemporary Arts (Escòcia), Naturhistorisches Museum Wien (Àustria), SMoCA (EUA), CAG Vancouver (Canadà), VOID Derry (Irlanda) i una enquesta important a l'Albright-Knox. (EUA). Les seves instal·lacions de vídeo s'han presentat a nombrosos mitjans de comunicació com Artforum, The Guardian, BFI Sight and Sound, New Scientist, Time Out London, Aesthetica, British Journal for Photography, CBC, BBC, ITV, Sky News i New York Times.

Interlinked II de Yuge Zhou

Yuge Zhou (pronunciat: you-guh jou) és una artista visual nascuda a la Xina i amb seu a Chicago, el treball de la qual aborda l'arrelament, l'enyorança i les trobades transitòries a través d'espais construïts o naturals: els llocs dels nostres somnis compartits. En xinès, Yuge 雨歌 significa la melodia de la pluja, ja que va néixer un vespre plujós de primavera. Yuge ha exposat a escala nacional i internacional en centres d'art i llocs públics i actualment és membre de NEW INC, la incubadora d'art i tecnologia del New Museum. Els seus guardons recents inclouen el Premi del Jurat en la categoria d'instal·lació a ArtPrize 2021, el Premi Artist Fellowship i in Media Arts de l'Illinois Arts Council i la Menció Honorífica al Prix Ars Electronica 2020 a Linz, Àustria.

A synthetic archive (AI glaciers) de Theresa Schubert

La Dra. Theresa Schubert és una artista, investigadora i comissària amb seu a Berlín que explora visions no convencionals de la natura, la tecnologia i el jo. És doctora en art multimèdia per la Universitat Bauhaus de Weimar. La seva pràctica combina mitjans audiovisuals i híbrids amb instal·lacions o performances conceptuals i immersives. L'obra de Schubert s'ha exposat internacionalment. Els espais inclouen: Ars Electronica, Linz, Art Laboratory Berlin, BOZAR Brussel·les, KW Institute for Contemporary Art Berlin, Newcastle Region Art Gallery, Electro Fringe Festival Australia, Futurium Berlin, Istanbul Biennial, European Media Art Festival, Kapelica Gallery, Museum Villa Rot, MMOMA Moscou, Museu d'Art Contemporani de Perm i Zebrastraat Gent.

3. ACTIVITATS

Anòxia. Un preludi constant de Fito Conesa.

Data: 13 d'abril

Projecte coproduït pels Centres Territorials del Sistema Públic d'Equipaments d'Arts Visuals de Catalunya, Santa Mònica, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i LOOP Barcelona.

Anòxia. Un preludi constant és una òpera en tres moviments que proposa diferents acostaments a les problemàtiques actuals del mar Mediterrani.

Per una banda, ens aproxima a la degeneració ecosistèmica i a l'ecocidi imminent; per una altra, ens dibuixa la xarxa de carreteres de pagament que els grans creuers tracen sobre les posidònies; i, finalment, també és un cant que interpel·la l'espectador i l'acosta a una situació present de conseqüències ja sabudes però mal gestionades. En resum: *Anòxia. Un preludi constant* és una òpera que, de manera gradual, va relatant algunes de les problemàtiques més evidents a les quals s'ha sotmès el mar Mediterrani; un cant visual que expandeix la nostra qüestionable convivència i narra en glissandos tèrmics les foscors que s'esdevindran, però que no s'embassa en la fatalitat com a única melodia possible. És un treball audiovisual construït en diverses fases, amb veus diverses, sensibilitats múltiples i complicitats reals; una naumàquia en tres actes.

Fito Conesa (Cartagena, 1980) és artista i programador. Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, ha treballat impartint i elaborant tallers per al departament educatiu de la Fundació "la Caixa". Va formar part de l'equip tutorial de la Sala d'Art Jove (2012). Des del 2014 fins a la tardor del 2017 va dirigir i coordinar l'Habitació 1418, el projecte del CCCB i el MACBA per a joves de 14 a 18 anys. Els seus treballs han estat exposats en diferents museus i festivals, com ara Oslo Screen Festival 2010, Fira LOOP Barcelona 2009-2012, Festival Internacional de Poesia de Barcelona, Centro Cultural de España en Santo Domingo (República Dominicana), Matadero Madrid i CaixaForum (Lleida, Tarragona, Barcelona). Ha participat en diverses publicacions, com *Zeitgeist: variations & repetitions* (Save as... Publications, 2010), *Unique Window Display* (Loft Publications, 2009) i *Suite for Ordinary Machinery* (Save as... Publications, 2008). Amb aquesta última va passar a formar part dels fons de les biblioteques de la Tate Modern (Londres), el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía i el MACBA.

Ports, Natura i Arts

Data : 12 de maig

Lloc: Parc Natural dels Ports

A cura de Sergi Quiñero

Aquest certamen d'intervencions artístiques al Parc Natural dels Ports, ofereix la possibilitat de gaudir del medi a través de la mirada dels artistes. En aquesta vuitena edició ens permetrà reflexionar sobre la relació que les persones mantenim amb l'entorn natural i el paisatge que ens envolta a partir d'intervencions contemporànies e fímeres. Una proposta de Lo Pati Centre d'art Terres de l'Ebre i Associació Cultural EPNiA, que s'articula al voltant d'una caminada, que permet interaccionar amb els artistes creadors i comprendre la seva mirada, tot passejant per un dels espais naturals més rics del sud de Catalunya.

Garba, un projecte de Sara González de Ubieta, Marc Navarro i David Bestué.

Podem definir el projecte Garba com una plataforma de recerca col·lectiva i experimental entorn dels lèxics materials del Delta de l'Ebre. S'apropa a processos productius, com ara el cultiu d'arròs i mol·luscs, però també a sabers populars, com la construcció de barraques, amb la voluntat de compondre una capsa d'eines en la qual convisquin tècniques d'aprofitament i generació de materials noves i tradicionals.

Al llarg de dos anys Garba produirà un seguit de tallers oberts a la ciutadania i dues presentacions públiques. La primera d'elles, a Amposta, el mes de maig de 2024 i la segona, a manera de conclusió, el maig de 2025.

La Fundació Daniel i Nina Carasso gestionen la *convocatòria Compondre sabers para imaginar y construir futuros sostenibles*. Amb aquesta convocatòria acompanyen projectes basats en la col·laboració entre artistes, investigadors de qualsevol disciplina científica i la ciutadania per a abordar els reptes ecosocials del present. El projecte Garba ha sigut un dels nou projectes seleccionats.

Sara González de Ubieta (Madrid, 1982), llicenciada en Arquitectura Superior per la ETSAB (UPC). La seva pràctica s'enfoca en la recerca i experimentació de materials a través del disseny de producte, indumentària i tèxtil principalment. He treballat en el cultiu de materials i la cuina de biomaterials i l'ús de materials de rebuig de diferents indústries.

Marc Navarro ha desenvolupat diversos projectes de comissariat i investigació vinculats al Delta de l'Ebre. Com per exemple el grup d'intervencions a l'espai públic titulat "L'acció dissolvent" (Deltebre, diverses localitzacions, 2015), amb Lucía C. Pino, Martín Llavanaras i Ariadna Parreu. L'exposició de Rubén Grilo titulada "Eres" a Lo Pati (Amposta, 2021) o la investigació "Els transports" sobre imaginaris vinculats al transport col·lectiu a Terres de l'Ebre.

David Bestué realitza una pràctica escultòrica lligada als llocs on s'ubica. En aquest sentit, la seva exposició al Museu Reina Sofia, 2017, va tenir com a marc conceptual Vallecas i El Escorial, i el realitzat a La Panera (Pastoral, 2021, comissariat per Marc Navarro) va posar en valor materials recol·lectats a Lleida. D'altra banda, el Delta de l'Ebre ha estat focus de les seves investigacions en projectes teòrics anteriors com a "Història de la força", una història de l'enginyeria espanyola.

CalidoscòpicaLab de Sònia Gómez i Encarni Espallargas.

CalidoscòpicaLab planteja un laboratori d'arts vives dirigit a col·lectius que conviuen amb la salut mental. L'objectiu és descobrir el propi cos, les seves múltiples possibilitats estimulants canvis físics per al benestar, tot millorant la percepció d'un mateix, buscant la mobilitat, la lleugeresa i l'alegria. La metodologia es basa en pràctiques pensades perquè puguin participar totes les físicitats amb indicacions senzilles i intencionadament entenedores que conviden al joc i a la participació. El cos convida a moure's i experimentar principis fonamentals com l'equilibri, la propiocepció i l'espai, tant individualment com col·lectivament. La veu com a canal energètic, un actiu per donar veu, un altaveu expressiu i poderós. La presència escènica com a desplaçament i forma, l'encaix amb el jo. Cos, veu i presència escènica conformen una tríada de possibilitats i potencialitats conegudes i desconegudes per a posar en pràctica.

Sònia Gómez (La Sénia, Tarragona). Ballarina, performer, docent, directora d'escena i coreògrafa. Va estudiar Dansa Contemporània i Coreografia a l'Institut del Teatre (Barcelona) i P.A.R.T.S Brusselles, Bèlgica. Des de l'any 2004 treballa en projectes que tenen com a eixos temàtics la construcció i identitària, però també el descobriment de certes impostures socials a través de l'art, el cos i la performance. A treballat a països com Espanya, Regne Unit, Itàlia, Alemanya, França, Estònia, Portugal, EUA, Brasil, Mèxic, Holanda, Colòmbia, Xile, Xina, República Txeca i Canadà.

Encarni Espallargas (1967, Barcelona). Vaig néixer prematura, érem tres germanes, María José i Florentina Bienvenida van morir al cap de poc, jo vaig ser la més petita. Als deu anys vaig perdre la visió de l'ull esquerre. Tinc un trastorn mental i segueixo un tractament medicat.

Durant 14 anys vaig treballar en una editorial, no estava contractada i el tracte era dolent. Formo part de diverses iniciatives participatives, grups de treball i de recerca que acompanyen a les malalties mentals, com Veus o la companyia *La Trifulca dels Fútils*. Componc i interpreto cançons a cappella, un recull titulat: *Con el corazón en las manos*.

Aula al Pati

Data: Anual.

A cura de: Alfred Porres

L'aula al pati és un programa educatiu que aprofita el nom del lloc on està ubicat el Centre d'Art: el pati de les antigues escoles públiques d'Amposta. Una proposta que pretén explorar les pedagogies que es despleguen fora de l'aula, per posar en relleu les possibilitats de producció cultural que es deriven de portar l'aula més enllà d'un espai regulat, en aquest cas a Lo Pati. Es tracta d'una oportunitat per visualitzar l'aprenentatge en un entorn on a aquest s'entén com una forma de producció -i no només de reproducció- cultural. L'Aula al Pati no es vol emmarcar en una activitat artística ni tampoc educativa, sinó més aviat es defineix com allò que emergeix de la seva intersecció. Entenent com a punt de partida tant les pràctiques de producció cultural com les estratègies pedagògiques que despleguen l'art contemporani i l'educació. El programa es basa en la col·laboració entre els centres i espais educatius i formatius formals, no-formals i informals de les Terres de l'Ebre i el Centre d'Art Lo Pati.

Difraccions. Cicle de músiques inusuals

Data: Octubre

Coproduït amb: Arts Santa Mònica (Barcelona), Centre d'Art Tecla Sala (L'Hospitalet), Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona, ACVic Centre d'Arts Contemporànies (Vic), Museu de la Música de Barcelona, Centre d'Art La Panera (Lleida), INTANGIBLE. Festival d'Art_Tecnologia, Escola Superior de Música de Catalunya (ESMuC) i Escola Municipal de Música Centre de les Arts (EMMCA)

Per novè any consecutiu, la música contemporània més experimental tornarà a Lo Pati - Centre d'Art de les Terres de l'Ebre dins del cicle de músiques inusuals Difraccions. Aquest és un cicle enfocat a les músiques de nova creació amb un discurs que qüestioni activament els rols convencionals de la contemporània, ja sigui proposant noves metodologies, sons o la manera en què es relacionen obra, públic, espai i compositor.

4. FESTIVALS

mónFILMAT – Festival internacional de cinema i paisatge

Dates: Del 13 al 16 de juny.

Lloc: Plaça del Centre d'Art Lo Pati i espais singulars de les Terres de l'Ebre

Al juny mónFILMAT – Festival Internacional de Cinema i Paisatge tornarà a programar cinema a espais singulars de les Terres de l'Ebre. L'objectiu continua sent potenciar la creació col·laborativa, la creació incipient i una major presència de creadors nacionals i internacionals. A mónFILMAT el paisatge esdevé motor de l'acció i és considerat pròpiament com un personatge, així sovint la narració es veu afectada pel fet físic o geogràfic que l'envolta. Una programació de films de ficció i documentals que posen la realitat en primer pla i que han dut a terme un gran treball formal i d'investigació estètica, on també hi tenen cabuda la formació i les activitats paral·leles.

Eufònic Festival

Dates: De l'11 al 14 de juliol.

Lloc: Centre d'Art Lo Pati i altres poblacions de les Terres de l'Ebre

Amb la col·laboració de: Eufònic Festival

Eufònic és el festival al voltant de les arts sonores, visuals i digital-performatives que se celebra a Terres de l'Ebre a finals d'agost. La primera edició es remunta a l'any 2012, impulsada des del Centre d'Art Lo Pati i Pla 9 Cultural, però al llarg de les següents edicions el festival creix i es desenvolupa en altres poblacions de les Terres de l'Ebre.

El Centre d'Art Lo Pati i Eufònic Festival presenten conjuntament una convocatòria d'artistes residents a Baladre, una exposició al Centre d'art i vàries instal·lacions artístiques al territori fruit de la residència.

Femme in Arts. Visibles a escena

Dates: Del 21 al 24 de novembre

Comissària: Anna Zaera

Amb la col·laboració de: El Consell Comarcal del Montsià, l'Ajuntament d'Amposta i el Serveis d'intervenció especialitzada (SIE)

La violència contra les dones és el punt de partida del debat i la reflexió de les diferents manifestacions artístiques programades a Femme in Arts. Aquest festival d'art i feminisme, comissariat per la periodista Anna Zaera, té com a objectiu reivindicar les dones des d'una perspectiva universal, sempre vinculant-la a aquells moviments que han tingut lloc a les Terres de l'Ebre i que mostren la resistència femenina, una visió dels fets moltes vegades invisibilitzada pels límits de les quatre parets de la vida domèstica. Anteriors edicions s'han centrat en temàtiques com són parlar obertament de la maternitat, la vulnerabilitat i els dubtes que ens genera enfrontar-nos a les definicions de gènere, mostrar com el poder controla els cossos de les dones o com la conducta social i els codis culturals ens fan reprimir impulsos.

5. PROJECTES DE MEDIACIÓ I PEDAGOGIA DE L'ART

Fundació Pere Mata de les Terres de l'Ebre

L'any 2018 Lo Pati i la Fundació Pere Mata de les Terres de l'Ebre van iniciar un camí en comú per tal d'apropar les arts visuals i la cultura a tota la població i trencant barreres socials que separaven els usuaris de les dues institucions veïnes. Des de llavors aquest és un dels programes fonamentals en matèria de mediació de Lo Pati.

Programes escoles superiors i instituts.

Conjunt d'activitats que es van programant al llarg de l'any en relació amb les exposicions que hi ha a l'interior del Centre d'Art.

Són activitats que es duen a terme a l'interior del centre d'art i que estan destinades a la creació de projectes artístics. Es basa en la creació col·lectiva d'accions artístiques a partir dels continguts que proposa el grup, des de l'imaginari personal a l'imaginari col·lectiu i per mitjà de les metodologies pròpies de l'art contemporani (visual i escènic) amb l'objectiu de millorar algun aspecte de la seva realitat immediata.

Activitats amb el Casal Cívic de gent Gran d'Amposta.

El Casal Cívic de Gent Gran Ruiz Salgado es va inaugurar el 2022 i s'ha convertit en un espai on treballar i reivindicar l'envelliment actiu. Creiem que des de les arts visuals es pot contribuir a aquest envelliment actiu i per a aquest motiu entre les dues institucions s'està treballant un programa de col·laboració.

Programa Aula al Pati

L'aula al pati és un programa educatiu que pretén explorar les pedagogies que es despleguen fora de l'aula, per posar en relleu les possibilitats de producció cultural que es deriven de portar l'aula més enllà d'un espai regulat.

6. RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES A BALADRE

Baladre és la residència d'artistes que Lo Pati gestiona a la pedania de Balada. Un espai creat el 2012, a ny que es va condicionar com a taller-residència per a artistes. L'edifici consta de dues sales -un taller i un habitatge- i un pati que sumen en total 176 m². La programació i les modalitats de les residències es vinculen a les línies i aliances plantejades en els projectes que el Centre d'Art Lo Pati impulsa, així com a la seva estratègia i línies d'actuació.

La residència disposa d'un entorn estable i apropiat per l'acolliment d'artistes en residència, un espai polivalent estable i apropiat per a la producció d'obra i la recerca artística. També ofereix instrumental i serveis relacionats amb les necessitats tècniques per al desenvolupament de l'activitat de recerca i producció dels artistes en residència. El programa de residències funciona per invitació en el cas dels projectes de producció pròpia i a través de convocatòries obertes en el marc d'algunes de les activitats residents.

Convocatòries 2024:

- El Centre d'Art Lo Pati, en col·laboració amb el projecte L'Aquila Reale i el seu programa de residències de recerca artística La VALLE, obre una nova convocatòria destinada a artistes i curadors per a realitzar una residència presencial de recerca i creació d'un mes de durada a Licenza (Roma, Itàlia).
- Centre d'Art El Pati, en col·laboració amb el projecte L'Aquila Reale i el seu programa de residències de recerca artística La VALLE, a collirà artistes xilens i/o residents a Xile per a dur a terme una residència de recerca i creació d'un mes de durada a Amposta.
- Col·laboració en la convocatòria de la Sala d'Art Jove de l'Agència Catalana de la Joventut de la Generalitat de Catalunya amb el Centre d'Art Lo Pati amb la voluntat de facilitar i d'acompanyar el desenvolupament de projectes de creació en arts visuals d'artistes joves, en relació amb el territori i el paisatge.
- Centri d'Art El Pati i Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona col·laboraran amb una nova convocatòria d'intercanvi de residències d'artistes residents dels respectius territoris.
- Per tretze anys consecutius el Lo Pati i l'Eufònic uneixen forces en la convocatòria de residències que permetrà acollir a Balada artistes que produiran algun projecte vinculat amb les Terres de l'Ebre i que es podrà veure durant els dies del festival.

7. LO PATI. ART I PAISATGE, CRUÏLLA DE CONTEXTOS

El Centre d'Art Lo Pati d'Amposta forma part de la Xarxa de Centres Territorials d'Arts Visuals de Catalunya, en el marc del Sistema Públic d'Equipaments d'Arts Visuals de la Generalitat de Catalunya, conjuntament amb l'ACVic Arts Contemporànies, el Bòlit Centre d'Art Contemporani de Girona, el Mèdol Centre d'Art Tarragona, el Centre d'Art Teda Sala de l'Hospitalet de Llobregat, la Fabra i Coats Centre d'Art Contemporani de Barcelona, el Mataró Art Contemporani i el Centre d'Art La Pa nera de Lleida. Els centres que componen la Xarxa són equipaments d'àmbit local i supralocal, de titularitat municipal, que s'impulsen i promouen des de la Generalitat de Catalunya.

Aquests espais tenen com a missió la difusió de l'art contemporani, tant en el context local, supralocal, nacional i internacional. Com a objectius es planteja promodonar la creació, la investigació, la producció, l'exhibició i la difusió de projectes artístics contemporanis; fomentar la patrimonialització de les obres produïdes i documentar els projectes realitzats. Així mateix, els centres territorials promouen l'interès per les arts visuals contemporànies amb projectes educatius i de dinamització de públics. A més, els equipaments d'arts visuals del Sistema Públic d'Equipaments d'Arts Visuals de Catalunya esdevenen un espai públic de referència en l'àmbit de les arts visuals contemporànies i tenen com a missió la cohesió social a través de l'exercici de les funcions educatives i de servei a la ciutadania que ells són pròpies.

Línies d'acció

1) Producció i difusió de les arts visuals.

El centre acull activitats amb llarga trajectòria com la BIAM, XYZ o Aula al Pati junt amb activitats més recents com Femme in Arts. Al mateix temps es pretén ampliar l'atenció cap als creadors emergents i sèniors del territori. Com a institució catalitzadora de l'activitat en arts visuals a la zona, el centre planteja establir un seguit de col·laboracions tant amb altres iniciatives existents a la demarcació, com amb institucions de l'àmbit internacional que puguin aportar produccions de gran nivell a la programació del centre.

2) Formació, pedagogia i intercanvi de coneixements.

En termes de formació es plantegen, d'una banda, tallers i cursos específics enfocats a l'aprofundiment i especialització dels llenguatges tècnics i expressius, els models de recerca i producció i el desenvolupament conceptual. El centre ha de generar una oferta educativa d'activitats per a infants i famílies de manera estable i transversal a totes les activitats que s'hi realitzin.

3) Activitats de recerca i producció

La residència d'artistes Baladre, ubicada al municipi de Balada, permet dissenyar una línia de convocatòries per a residències d'artistes i investigadors que treballin en l'àmbit d'especialització del centre. Qualsevol dels artistes implicats en les activitats que produeix o acull Lo Pati disposa de la possibilitat d'emprar a aquest equipament. Així es manté la convocatòria conjunta de residències artístiques emmarcada en la programació de l'Eufònic Festival, Bòlit Centre d'Art Contemporani de Girona o la col·laboració amb Sala Art Jove.

4) Documentació, arxiu, memòria i fons d'art

La documentació i l'arxiu és, en certa manera, tan important com la producció. És més, la conservació de la producció i la documentació que genera l'activitat artística requereix un arxiu que sigui accessible al públic i consultable per investigadors i artistes. El nou web permet accedir a aquesta informació de manera més àgil i intuïtiva.

5) Pensament contemporani

Lo Pati promou activitats de producció i comunicació del pensament contemporani a través de les arts visuals, amb l'objectiu d'aprofundir en els valors culturals, pedagògics, socioeconòmics o crítics. Art, ecologia i sostenibilitat; nous models econòmics; tendències i públics; art i multiculturalitat; cultura oral i memòria social, entre molts altres.

LO PATI
LO PATI

CENTRE D'ART
TERRES DE L'EBRE

Ajuntament d'Amposta

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació Tarragona